

RECOLZAMENT AL DOCTOR BARRIO, METGE DE FAMÍLIA

Relació de confiança

NÚRIA NADAL I BRAQUÉ
VOCAL DE LLEIDA DE LA CAMFIC
JOSEP MARIA SAGRERA MIS
VICEPRESIDENT DE LA CAMFIC

Des de la Societat Catalana de Medicina Familiar i Comunitària (CAMFIC) volem donar ànims i suport al Dr. Barrio, metge de capçalera que ha estat jutjat i condemnat per haver emès un certificat de baixa laboral a un pacient amb data anterior al dia en que va ser visitat (notícia publicada en LA MAÑANA el dia 20 de desembre).

En primer lloc, volem aclarir que hem de respectar i respectem la sentència judicial emesa.

Com a col·lectiu, estem molt dolguts pel tracte rebut per part d'alguns mitjans de comunicació locals, on hem vist tractar al nostre company sense cap mirament, fent-lo sentir com un delinqüent i vulnerant el seu dret a la imatge i a l'honor, menyspreant-li la dignitat al mostrar la seva imatge a les planes del diari, quan no era necessària tal difusió, provocant un descrèdit injustificat a la seva persona, invitant a una lectura que pot, encara més, afegir sentiments contra la nostra professió.

Però per altra banda, amb fets com aquest veiem com es va trencant l'eix bàsic de la praxis mèdica que és la relació de confiança entre el metge i el pacient. Nosaltres hem de creure en les persones, no podem dubtar de les seves dolences i del seu malestar, però quan s'enganya subtilment al professional que actua de bona fe (quin principi de maleficència va cometre?, o és que es van repartir els beneficis de l'absència laboral...?) i després veiem que el metge és condemnat a penes més grans que el propi inductor a l'engany, fa que el col·lectiu mèdic es plantegi molt seriosament si s'ha de seguir mantenint la relació de confiança, o "només" cal una relació

freda, de desconfiança, a la defensiva i absent d'empatia.

Sabem que el full d'Incapacitat Laboral Transitòria (ILT) és un document públic amb connotacions legals evidents, que s'hauria d'expedir després de visitar al malalt i que forma part del seu tractament, però no és menys cert que la situació actual de les consultes d'Atenció Primària, amb llistes d'espera per la sobrecàrrega assistencial i la manca de metges, fa que la

Com haurem d'actuar a partir d'ara? Desconfiant de tots els pacients que ens demanin una baixa per un motiu que no puguem objectivar com és el dolor?

petició del document d'ILT ocasionalment no es pugui fer al dia i que hàgim de creure al pacient o al familiar que refereix que el procés morbós porta dies d'evolució (tenint sempre molta cura en que l'anamnesi i l'exploració física siguin concordants en el moment de la visita), s'ha produït una absència al treball i, per tant, se'ns demana que per motius laborals es posi una data anterior a la de la consulta. Cal que entre tots reflexionem perquè en situacions epidèmiques com potser la grip, aquest problema empitjora per l'afluència massiva de la població als centres d'Atenció Primària i resulta impossible poder donar sempre i de forma immediata una resposta ràpida a aquest procés "administratiu".

Negar això tan evident és fer la tàctica de l'estruç, amagar el cap sota l'ala

i passar tota la responsabilitat al metge de família que ha de fer una il·legalitat per un problema que no és culpa seva i que es veu agreujada per la quantitat de tasques administratives que és van imposant a les consultes (és un administratiu de luxe que ha de dedicar el 30% del seu temps a absurdes tasques burocràtiques: renovació de receptes-albarans de farmàcia, certificats múltiples i de tot tipus, fes de vida per cobrar les pensions dels pacients depenents, justificants d'assistència i de tota mena: del nen que no pot anar a col·legi o no pot fer gimnàstica, del que s'ha oblidat de segellar l'atur, les sol·licituds per anar als balnearis...)

Com haurem d'actuar a partir d'ara? Desconfiant de tots els pacients que ens demanin una baixa per un motiu que no puguem objectivar com és el dolor? Tot i la llista d'espera que tenim, què fem amb el pacient que està malalt, ens demana l'ILT i ha optat per ser autosuficient per gaudir de les seves pròpies cures en processos tan banals com refredats o una grip en població que no té cap risc? L'hem de convidar que vagi, de forma immediata, davant de qualsevol situació a ajudar a col·lapsar encara més el sistema sanitari?

La solució sabem que és difícil i complicada, no podem ni volem trencar la relació de confiança, però tampoc volem sentir-nos manipulats ni maltractats com sembla que últimament està de moda. Els metges de família n'estem molt tips, tenim una sensació d'abandonament i vassallatge que va estenent-se en un gran nombre de companys i companyes. No és estrany que comencin a faltar metges, que troben en altres països del nostre entorn un millor reconeixement a la seva feina i un millor tracte...

LA OPINIÓ DE LOS LECTORES

El Nadal a Almacelles

El Nadal no s'ha oblidat del poble d'Almacelles i l'ha convertit en un dels més afortunats! El Pare Noel ens va incloure en la seva ruta i no es va deixar cap regal. El primer va ser el més gran, com no podia ser d'altra manera el del nostre alcalde clar... Vés per on! S'ha endut el regal més gros, tant que ni li cabia al sarró! 2.500 euros al mes, per treballar com a alcalde el 25% de la jornada... Vaja, com la resta de mortals... Els sis nans que l'acompanyen no se'l miren amb recel, i és que ells també esperen el seu regal amb la impaciència d'un nen gran...

A la resta d'ajudants, aquells que tant generosament han escrit boniques cartes als diaris de Ponent, també els han anat arribant els seus obsequis: un contracte de jardineria, una plaça de funcionari... En canvi, els que han escrit cartes insolents i que mai han estat publicades, els hauria anat millor si les haguessin enviat directament a Lapònia...

Les llumetes ja il·luminen els carrers d'Almacelles (serà que la falta de llum provocava que les idees de l'alcalde ja no brillessin com abans?). Visca el Nadal a principis de desembre! Visca l'estalvi energètic! Visca l'estalvi d'aigua que es vessa per la Rambla! Visca un alcalde que ha oblidat el significat de "la contenció de la despesa"... Què poc recorda quan l'any passat ja tenia un forat a la saca i deixa que cada any es faci més gran!

El Nadal, moment de balanços i enyorança, em porta el record d'una època passada a Almacelles, un temps de llibertats democràtiques, on la gent es podia reunir vora les llars de foc i parlar oberament, sense por a represions, a intimidacions...

Jo, tot i que no tinc regals a repartir com el Pare Noel, els voldria demanar un favor: acceptin la meua invitació a assistir als Plens de l'Ajuntament. Crec, fermament, que s'ho passaran d'allò més bé!

A la Sala d'Actes he tingut l'oportunitat de gaudir del Pessebre tot ben munta-

det...però encara no se sap a qui si li adjudicarà el paper de caganer...

Bones Festes almacel·lencs!

Robert Cabases
ALMACELLES

Reflexions d'un metge de família

Quan s'acaba l'any, tots els mitjans de comunicació reflexionen les imatges més impactants. A mi d'aquest any me han quedat la de la Dra. Retamero davall de la taula, la porta del nostre centre trencada per una puntada i la cara del Dr. Barrio a la foto del dia del judici. I estic trist. Estem veient molts canvis i no els podem entendre. No puc entendre que la relació del metge i el malalt s'hagi convertit en un be de consum, gestionat de forma exclusiva entre els mandataris (parlamentaris) i els gestors. No puc entendre com els mitjans de comunicació s'esforcen en les notícies extremes, deixant absolutament de banda els guanys (una sanitat amb moltíssims encerts, amb gran accessi-

litat, incorporant canvis tecnològics i de coneixements amb gran rapidesa). No puc entendre que cada cop més anem amb por a treballar (errades mèdiques, agressivitat dels pacients, mesures laborals que es senten com coercitives: prescripció de fàrmacs, utilització de mesures diagnòstiques, actuació cada cop més important sobre el que és, o era, normal. No puc entendre com estem deixant de banda (perquè no és pot mesurar i no te costos) l'humanisme, la solidaritat vers un concepte absolutament enfosquit com és la satisfacció del client.

Veig una Salut amb sistemes múltiples de protecció (me'n recordo de les forces d'autodefensa del Londres bombardejat), vigilants als centres, cursos d'autodefensa, consultes preparades per escapar, múltiples peticions de proves complementàries, més derivacions, escrits a l'e-cap per protegir-se (avis de complicacions, possible, probable, que vingui demà, etc...), on el

EDITORIAL

Malos datos económicos

Los datos económicos que se registran en los primeros días del 2008 son inquietantes pero están en cualquier manual económico: tras un periodo de crecimiento viene otro de recesión. Y eso es lo que indican los malos datos económicos que se conocieron ayer sobre la evolución del desempleo, del incremento de la inflación, del precio del petróleo o del retraimiento de las entidades financieras en la concesión de hipotecas (a los que hay que sumar las subidas tarifarias de servicios básicos como la electricidad, el butano y el transporte que se aprobaron a finales de año) que nos adentramos en un periodo de crisis. No es ninguna novedad en la historia económica como tampoco lo será la previsible caída del consumo privado ya que las familias comenzarán a sentirse menos ricas. Esto, no obstante, son generalidades y las comarcas de Lleida tienen sus peculiaridades a la hora de capear estos malos momentos económicos al depender buena parte de su crecimiento de un sector primario (agricultura y ganadería) que mengua los efectos negativos en los periodos críticos. Pero hay que ser claros, la recesión también dejará víctimas—suspensiones de pagos y cierres de empresas— en Ponent tanto en el sector de la construcción como en el industrial. Ahora sólo hay que esperar que la economía vuelva a emerger lo antes posible y que los malos datos de ayer se conviertan en índices positivos.

Sanas y salvas

La doctora española Mercedes García Valcarce y la enfermera argentina Pilar Bauza llegaron a Madrid sanas y salvas. Así finalizaba el secuestro en Somalia de estas dos cooperantes de Médicos sin Fronteras. Un final feliz para una historia sobre los peligros que corren muchos miembros de unas misiones que tan sólo son humanitarias.

la Mañana

Fundada en 1938

Gerente: Carles Dalmau Torres

REDACCIÓN

Director general Publicaciones:
Josep Ramon Correal Mòdol

Director: Jordi Pérez Ansótegui

Àreas:

Información, Pedro Calvo Galarza
Josep Jover Reig

Diseño, Baldo Corderroure Rosell

Redactores Jefes:

Xavier Manau Encontra
Andrés Rodríguez García
Felicidad Pérez Martínez
Montserrat Torres i Sarri

Secciones:

Cultura, Francesc Guillaumet
Deportes, Carles Tahull
Publicaciones, Arboló Monell
Fotografía, Tony Alcántara

ADMINISTRACIÓN

Administración y Rec. Humanos:
Agustí Jiménez Mariné

PUBLICIDAD

Director Comercial: Francisco Rodríguez López-Cepero

Jefe de Publicidad:

Ramon Serrat Baiget

DIARI DE PONENT, SA.

Lleida. Polígono Industrial El Segre, 118. Apartado de Correos 11. Código Postal 25080.

Tel. 973-20 46 00

Fax (Administración y Publicidad)
973-20 16 46

Fax (Redacción) 973-20 58 10

Oficina Comercial: Enric Granados, 24. Tel. 973-24 13 99

Internet: www.lamanyana.cat

E-mail: lamanyana@lamanyana.cat